

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713210542
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713210542.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35697270, proti žalovanému: C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E., G. X/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1/ Občianske združenie STOP ÚŽERE, Rampová 5, Košice, IČO: 42323258, 2/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, 3/ Združenia Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, o zaplatenie sumy 341,17 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C 3/2014-65 zo dňa 12.2.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok sa vec sa v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 341,17 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 9.3.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 102,49 Eur, to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „Žalobca uzavrel so žalovaným postupne 2 zmluvy o pripojení vrátane dodatkov k nim a to na mobilné tel. č. XXXX XXX XXX a t. č. XXXX XXX XXX s tým, že žalovanému boli poskytnuté 2 mobilné telefóny a to zn. Samsung S5600 za zľavnenú cenu 1,- eur a zn. Huawei B 260 Flybox 3G Router v zľavnenej cene 29,- eur. Účastníci si dojednali zmluvné podmienky a podľa ktorých v prípade nedodržania niektorej zmluvnej podmienky je žalovaný povinný zaplatiť dojednanú zmluvnú pokutu. Žalovaný riadne a včas neplatil mesačné úhrady za poskytnuté služby za mesiace júl 2011 až január 2012, žalobca ho vyzval predžalobnou výzvou na úhradu dlhu 201,17 eur do 8.3.2012, ktorú sumu dodatočne žalovaný uhradil a táto nie je predmetom konania. Predmetom konania je uplatnená škoda, ktorá vznikla žalobcovi tým, že poskytol žalovanému 2 nové mobilné telefóny za zľavnenú cenu, ale žalovaný porušil zmluvné podmienky. Výška škody pozostáva z rozdielu medzi predajnou cenou a zľavnenou cenou, čo je u prvého mobilného telefónu 239,- eur (240,- - 1,-) a u druhého mobilného telefónu 121,- eur (150,- - 29,-), spolu to činí 360,- eur a žalovaný doteraz žalobcovi z nej uhradil sumu 18,83 eur a zvyšok 341,17 eur mu naďalej dlhuje. K dlžnej istine si žalobca uplatňuje 9 % úrok z omeškania ročne od nasledujúceho dňa po uplynutí dodatočnej lehoty na zaplatenie dlžnej sumy do 8.3.2012. Žalobca nepožaduje zaplatenie tejto sumy ako zmluvnú pokutu, pretože rešpektuje judikatúru súdov SR, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale túto sumu si uplatňuje ako škodu, ktorá mu vznikla tým, že žalovaný získal 2 mobilné telefóny za zľavnené ceny, hoci ich predajná cena je vyššia, čím došlo u žalobcu k škode na jeho majetku. Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom písomnom oznámení o vstupe do konania sa k danému predmetu konania kvalifikovane nevyjadril.

Na základe zisteného skutkového stavu a cit. právnej úpravy súd žalobe žalobcu v celosti vyhovel, pretože žalobca svoj nárok riadne preukázal a odôvodnil. Pokiaľ sa týka doplatenia hodnôt 2 mobilných telefónov do výšky ich predajnej ceny, obstojí nárok žalobcu, že došlo u neho ku škode, pokiaľ mu

žalovaný zaplatil menej ako sú skutočné hodnoty poskytnutých 2 mobilných telefónov. Keďže žalovaný zaplatil len čiastočne túto uplatnenú škodu v poskytnutej lehote do 8.3.2012, od nasledujúceho dňa, t. j. od 9.3.2012 je v omeškaní so zaplatením žalovanej sumy a toto omeškanie stále trvá.“

Proti tomuto rozsudku proti jeho vyhovujúcej časti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník 2/ namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a neúplne zistený skutkový stav. Poukázal na paušalizovanie náhrady škody s tým, že ide o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 2Co 120/2012. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol a priznal mu trovy konania.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie rozsudku v jeho napadnutej časti.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v dôsledku nesplnenia zmluvných povinností zo strany odporcu došlo ku škode, na ktorú navrhovateľovi vzniklo právo. Z uplatnenej sumy prvostupňový súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 341,17 Eur titulom náhrady škody

Záver prvostupňového súdu o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 341,17 Eur s úrokom z omeškania je nepreskúmateľný v tom smere, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vypořiadal s konštantnou judikatúrou, v zmysle ktorej cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia medzi účastníkmi konania a cenou, za ktorú sa predáva na trhu nekorešponduje priamej škode ani ušlému zisku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie nálezů Ústavného súdu SR z 10. 11. 2011 sp. zn. IV. ÚS 481/2011, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. „Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru (napríklad IV. ÚS 75/09), podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že budú ich správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09). Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06, IV. ÚS 481/2011).

Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEAIN vs. Rumunsko (Sťažnosť č. 30658/05, Baranowski vs. Poľsko, sťažnosť č. 2835/95).

Napokon povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon jednoznačne vyplýva aj z požiadaviek právnej teórie. Pravidlo, že kto sa chce odchýliť od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, musí pre odklon uviesť dostatočný dôvod (a teda nesie bremeno argumentácie), je považované za jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie (napr. Alexi, R: A

theory of legal argumentation. A theory of rational discourse as a theory of legal justification. Oxford: Clarendon Press, 1989, s. 277 - 278, citovaný v článku autora G. F., vzájomne si odporujúca judikatúra je porušením dohovoru: BEIAN V. Rumunsko na www.otvorenepravo.sk (<http://www.otvorenepravo.sk>).

Účastníci konania musia mať dôveru v určitú rozhodovaciu prax súdov v skutkovo i právne porovnateľných veciach.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vo veci 17C/294/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 208/2012.

Vzniknutú procesnú situáciu, keďže sa prvostupňový súd odklonil od judikatúry, pričom svoj postoj ničím nezdôvodnil, možno preto uzavrieť konštatovaním, že prvostupňový súd odňal odporcovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., a to vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia.

Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu.

So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou prvostupňového súdu v novom konaní bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 157 ods. 2 O.s.p.) tak, aby pôsobilo presvedčivo. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.